

[Chr. Madsen.]

Der kan vel blive lejlighed til i udvalget at tale om disse forhold, så man måske kan finde frem til en grænse for, hvem der kan få fuld folkepension. Der kan vel også blive lejlighed til i udvalget at se på sagen om de enligt stillede kvinder, der ikke kan få fuld folkepension, før de er 67 år, medens andre kan få folkepension, når de er 62 år. Der må vel også være mulighed for, at vi kan komme til at se på, om folkepensionsbidraget overhovedet skal opkræves mere, når man går over til afskaffelse af fradragsreglerne, og vi skal vel også se på de skattemæssige virkninger af forhøjelserne af folkepensionen, pensionisttillæg, og hvad der ellers kommer.

Vi er tilfredse med, at man forhøjer alderstillægget. Vi er tilfredse med, at reglerne for ophold på sygehuse bliver de samme for pensionister som for andre, og vi er meget tilfredse med, at den højtærede socialminister igen lover, at der inden længe vil blive fremsat et specielt lovforslag for invalidepensionister.

For tjenestemændenes vedkommende har jeg den samme opfattelse som det ærede medlem fru Grethe Philip, nemlig at de fleste tjenestemænd vil være mere interesseret i at få lønforhøjelser end i at få pensionsforhøjelser.

Vi har altså den opfattelse, at folkepensionen må være grundlaget for fremtidens pensionsordning. Den må stå i et vist forhold til arbejdsindtægten, og den overbygning, der tilstræbes ved pensionisttillæg og tillægspension, må først og fremmest sikre, at de 85 pct. af pensionisterne, der kun har folkepensionen at leve af, kommer op på en samlet pension på omkring de 60-65 pct. af en arbejdsindtægt.

Ud fra disse betragtninger vil vi medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Iver Poulsen: Tanken om fuld eller, som man siger, almindelig folkepension til alle er naturligvis ikke fremmed for de uafhængige, eftersom vi netop hele tiden har ønsket en sådan ordning, at det offentlige ikke skulle rode i hver enkelt borgers private forhold for at afgøre, hvor stor eller hvor lille en folkepension vedkommende havde gjort sig fortjent til. Det er et uheldigt system, når folkepensionens størrelse er af-

hængig af, hvor flittig og hvor sparsommelig et menneske har været, og når folkepensionens beløb nedsættes i forhold til den flid og sparsommelighed, en borger har udvist. Man kan ikke være bekendt her i landet at have en folkepensionsordning, som påbyder borgerne at henvende sig med en ansøgning om at få en folkepension, som vi alle sammen efterhånden er enige om er disse menneskers ret, hvorefter de så skal lægge alt frem for en offentlig myndighed, som skal afgøre, hvor stor pensionen skal være — som jeg har nævnt, alt efter flid og sparsommelighed — således at det menneske, der har forbrugt alt, hvad det har tjent og måske har soldet det hele op ikke til gavn for det fælles samfund, får en større folkepension end det menneske, der har opført sig samfundsgavnligt og ikke har forbrugt alt, men har præsteret en opsparing, som er kommet det øvrige samfund til gode. Det er en ordning, vi ikke kan være bekendt.

Den nugældende ordning har jo det — og kun det — tilfælles med en pensionsordning, at den kaldes en pension, for pensionsbidraget og pensionsydelsen har i vor ordning ingen forbindelse med hinanden — og en sådan forbindelse har dog altid været noget fundamentalt, hvis man skulle tale om en pensionsordning.

Derfor ønskede de uafhængige også, da man i 1956 gik over til at kalde den offentlige alderdomsunderstøttelse for alderdomspension, at denne understøttelse skulle gøres til en virkelig pension efter pensionsregler og bygget op på et pensions- og forsikringsprincip. Man valgte imidlertid dengang at bygge det hele op på et forkert grundlag, forkert, fordi man valgte det offentlige understøttelsessystem, som nok passede ind i det danske samfunds økonomiske struktur omkring århundredskiftet, men som ikke tog hensyn til den udvikling, der er sket i de sidste to menneskealdre, og som har ført til, at vi i dag har en ganske anden og mere ligelig indkomstfordeling i befolkningen, end vi havde dengang.

Udviklingen blev nøjagtig, som vi frygtede — og for resten også påtalte — nemlig at denne pensionsordning, når den fortsat skulle være en offentlig understøttelsesforanstaltning, ville blive brugt til køb forud for hvert eneste valg af vore ældre medborgeres stemmer derved, at de politiske